

Zmarł ppłk nawig. Bogdan Wójcik

#Lotnictwo wojskowe #Ludzie #Pożegnania 12 września 2025

6 września 2025 zmarł w Warszawie, ppłk nawig. Bogdan Wójcik, zasłużony oficer Lotnictwa Polskiego i długoletni członek Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP.

Bogdan Wójcik urodził się 15 maja 1932 w miejscowości Pachnowola, w powiecie puławskim. Jego ojciec Władysław, od 1917 był w Legionach Piłsudskiego i z nimi dotarł do Kijowa. Następnie walczył w obronie Warszawy, w Wojnie 1920. Jako mechanik służył i pracował w warsztatach hydroplanów w stopniu chorążego. W 1926 r. odszedł do rezerwy. Brał udział w II Wojnie Światowej, dostał się do niewoli, ale uciekł z transportu i ukrywał się w czasie okupacji. Brat jego matki z d. Orłowskiej, został zamordowany przez Niemców w 1940.

W 1938 Bogdan Wójcik rozpoczął naukę w szkole powszechnej w Puławach. Następnie kontynuował naukę w gimnazjum w Puławach, które ukończył w 1949 i wstąpił do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie, którą ukończył 1 grudnia 1951 jako obserwator-nawigator.

Po ukończeniu OSL został skierowany do 7. plb do Malborka, który był wyposażony w samoloty Tu-2. W 1954 został przeszkolony na samoloty Ił-28. W 1958 w czasie lotu na Ił-28, z 35. Plb, z Modlina, na wysokości 9000 m, uszkodziła się hermetyzacja kabiny samolotu, co spowodowało uszkodzenie mechaniczne jego słuchu. Z tego powodu Bogdan Wójcik i został przez Komisję Lekarską WIML zawieszony w lotach powyżej 7000 m.

Do wypadku pełnił służbę na stanowisku nawigator eskadry z I klasą specjalisty wojskowego. Brał także udział w szkoleniu, jako instruktor, podchorążych OSL w Dęblinie, na symulatorach i praktycznie w powietrzu, w nocy w trudnych warunkach atmosferycznych. W 1959 rozpoczął służbę i wykonywał loty w kraju i poza granicami kraju, w składzie 1. eskadry 33. Plt, stacjonującej w Warszawie na Okęciu.

Ukończył kurs z zakresu procedur wykonywania lotów w języku angielskim, zdał egzaminy i otrzymał licencję nawigatora I stopnia. Wykonywał loty czarterowe dla potrzeb PLL LOT. W 1974 otrzymał awans na stopień majora. W 1969 osiągnął nalot 1 mln km, za co otrzymał statuetkę I kara i nagrodę pieniężną. W 1973 osiągnął nalot 5 tys. godzin w powietrzu, za co otrzymał I kara i nagrodę pieniężną I stopnia. Po wykryciu u niego choroby wieńcowej serca w 1974, w następnym roku przeszedł w stan spoczynku, z III grupą inwalidzką, w związku ze służbą wojskową. W 1984 otrzymał awans na podpułkownika.

W 1975 rozpoczął pracę w cywilu, ukończył kurs administracyjno-gospodarczy oraz kurs bezpieczeństwa i higieny pracy. Do 2001 pracował jako główny specjalista intendenty zespołu Administracyjno-Gospodarczego OPZZ. Pracował społecznie w LOK i PZF.

Od 2001 był członkiem Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. Był odznaczony: Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1985), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1979), Złotym Krzyżem Zasługi (1973), Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju, Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny, Medalem Wdzięczności Chwała Lotnikom Polskim (2018), Medalem Pamiątkowym XXV-lecia Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej (2019), Medalem Pamiątkowym XXX-lecia Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego Rzeczypospolitej Polskiej (2024) i wieloma innymi odznaczeniami.

Ceremonia żałobna, pożegnalna rozpocznie się 17 września 2025, o godzinie 13:15, mszą świętą w kościele rzymskokatolickim pw. św. Józefa, przy ul. Powązkowskiej 90 w Warszawie. Po niej nastąpi odprowadzenie urny z prochami zmarłego do kolumbarium na Cmentarz Wojskowy na Powązkach w Warszawie.



/ Zdjęcie: via Henryk Czyżyk

© Wszelkie prawa
zastrzeżone, 2007-2026
Altair
Agencja Lotnicza Sp. z o. o